

[Voigt.]

dette gælder specielt de socialdemokratiske — at det er misbrug af deres stillinger at skubbe partifæller ind i ledige kommunale jobs, samt indskærpe, at stillinger fremover skal oplås ledige?“

(Spm. nr. 126).

Begrundelse.

Det fremgår af dagbladet BT for den 22. november 1975, at den socialdemokratiske rådmand i Odense, hr. Jens Helbak, har forbarmet sig over sin partifælle i Odense byråd, hr. Edvin Witved, og skubbet ham ind i en stilling. Det, som må vække bekymring hos ministeren i denne situation, er, at arbejdsformidlingen i Odense ifølge BT siger, at en sådan ansættelse gør det endnu vanskeligere at skaffe arbejdspladser til revaliderter og handicappede. I stedet for at tænke på en partikollega burde man tænke mere på menneskeskæbner netop i den sociale afdeling.

Det kan jo ikke være ministeren ubekendt, at fremskridtspartiet ønsker arbejdsformidlingen nedlagt. Når nu ministerens egne partikammerater er bedøvende lige glade med, hvordan det kører i arbejdsformidlingen, og bare selv antager folk efter partifarve, så vil ministeren måske i denne situation bekende sig til fremskridtstroen.

Undskyldninger om, at det bare er et halvårs job, og at det kun giver 24,19 kr. i timen, er ikke en døjt værd. Pampermetoder af den slags må der omgående slås hårdt og ubønhørligt ned på. Og jeg betragter det som givet, at ministeren vil undersøge, om Jens Helbak stadig kan være rådmand, hvis der er tale om pampermetoder. Mange mennesker husker endnu med berettiget lede, at Odenseborgmesterens broder og gode socialdemokrat blev udnævnt til ungdomsskoleinspektør.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (27/11 75):

Som det vil være bekendt, har det siden ikrafttrædelsen af den kommunale styrelseslov den 1. april 1970 været således, at tilsynet med kommunerne varetages af de for hver amtsrådsreds nedsatte tilsynsråd. Klager over handlinger, som borgmestre og rådmænd — hvilken partifarve de end måtte have — foretager på kommunalbesty-

relsens vegne, bør derfor i første omgang rettes til vedkommende tilsynsråd.

På denne baggrund, og da den avisartikel, som spørgeren henviser til i begrundelsen for spørgsmålet, i øvrigt ikke giver mig grundlag for generelle overvejelser, har jeg ikke fundet anledning til at foretage videre.

Af *Kjærulff-Schmidt* (FP) til socialministeren (24/11 75):

„Hvorfor har ministeren truet forældre i Stilling fra af deres egen lomme at bidrage til deres børns pasning i børnehaven?“

(Spm. nr. 131).

Begrundelse.

Ifølge tv-udsendelsen „Landet Rundt“ har forældre kredsen ved børnehaven i Stilling på eget initiativ ansat en ung pige, der går til hånd med forefaldende arbejde. Udgiften udgør kr. 6. pr. barn pr. uge og afholdes af forældrene. Imidlertid har socialministeriet pålagt Skanderborg kommune at true forældrene til at afskedige medhjælperen, idet man har meddelt forældrene, at hele det lovbestemte tilskud til børnehaven vil blive inddraget, hvis dette private initiativ ikke ophører.

Med den førnævnte beskedne omkostning er det jo indlysende, at der ikke på nogen som helst måde er tale om, at særlig velbjærgede forældre skaffer deres børn særfordele. Det er tværtimod prisværdigt, at en forældre kredselv selv har taget et så godt og fornuftigt initiativ, der kun viser, hvordan kærlighed til børnene kan omsættes i konkret handling.

Det er af interesse for offentligheden at vide, hvorfor ministeriet så iskoldt og kynisk forhindrer dette varme og menneskelige initiativ, og om ministeren virkelig tror, at statsmonopoliseret børnepasning ikke tåler den mindste form for forældreindblanding.

Socialminister *Eva Gredals* svar (2/12 75):

Socialministeriet skal oplyse følgende om forløbet af denne sag:

På en stiftende generalforsamling den 2. oktober 1975 vedtog forældre kredsen en vedtægt for „Børnehaven Østervangs Støttekreds“. Af vedtægten fremgår bl. a., at der som aktive medlemmer optages forældre til børn i Østervang. Støttekredsens formål